

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์สมาชิกนิคมสร้างตนเองลำตะคอง จังหวัดนครราชสีมา ที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนทั้งสิ้น จำนวน 300 ครัวเรือน และคัดเลือกแบบสัมภาษณ์ที่ไม่สมบูรณ์ออกเสีย 50 ตัวอย่าง จึงเหลือครอบครัวที่เป็นตัวแทนทั้งสิ้น 250 ครัวเรือน แยกรายละเอียดโดยอาศัยข้อมูลที่ได้มาดังนี้

ตอนที่ 1 คุณสมบัติของสมาชิกนิคม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคมซึ่งจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	204	81.6
หญิง	46	18.4
รวม	250	100

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าสมาชิกนิคมที่พบและสัมภาษณ์เป็นชายเสียส่วนใหญ่ คือมากกว่า 3 ใน 4 ส่วนสมาชิกนิคมที่เป็นหญิงมีน้อยกว่า 1 ใน 4 ของสมาชิกนิคมทั้งหมด

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
20 - 29	32	12.8
30 - 39	54	21.6
40 - 49	82	32.8
50 - 59	60	24
60 - 69	22	8.8
รวม	250	100

จากตารางที่ 2 พบว่าสมาชิกนิคมประมาณ 1 ใน 3 มีอายุอยู่ระหว่าง 40 - 49 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีมากที่สุด กลุ่มอายุอื่น ๆ มีจำนวนลดหลั่นกันลงมา โดยกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 60 - 69 มีจำนวนน้อยที่สุด ไม่ถึงร้อยละ 10

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละ ของสมาชิกนิคมจำแนกตามจำนวนปีที่เข้ามาอยู่ในนิคม

ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในนิคม(ปี)	จำนวน	ร้อยละ
1 - 5	18	7.2
6 - 10	75	30
11 - 15	92	36.8
16 - 20	40	16
สูงกว่า 21	25	10
รวม	25	100

* หมายถึงสมาชิกนิคมที่เข้ามาอยู่หลังจัดตั้งนิคม

** หมายถึงสมาชิกนิคมที่เข้ามาอยู่ก่อนจัดตั้งนิคม

จากตารางที่ 3 มีสมาชิกนิคมส่วนใหญ่เข้ามาอยู่ในนิคมตั้งแต่ 11 - 15 ปีแล้ว มีจำนวนมากที่สุดคือประมาณ 1 ใน 3 ของสมาชิกทั้งหมด ส่วนผู้ที่เข้ามาอยู่ในนิคมระหว่าง 6 - 10 ปี มีจำนวนรองลงมา และผู้ที่มาอยู่ในนิคมระหว่าง 1 - 5 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือไม่ถึงร้อยละ 10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคมซึ่งจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	8	3.2
เป็นหม้าย	8	3.2
สมรส	229	91.6
สมรสแล้วแต่แยกกันอยู่	5	2
รวม	250	100

จากตารางที่ 4 พบว่า สมาชิกนิคมเกือบทั้งหมดเป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว ส่วนผู้ที่เป็นโสดและเป็นหม้ายมีจำนวนเท่ากัน คือไม่ถึงร้อยละ 5 ส่วนผู้แต่งงานแล้วแต่แยกกันอยู่มีจำนวนน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย	19	7.6
เคยเข้าโรงเรียนแต่ไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	24	9.6
จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	196	78.4
จบสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	11	4.4
รวม	250	100

ตารางที่ 5 จะเห็นว่าสมาชิกนิคมที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุดถึง 3 ใน 4 ของสมาชิกทั้งหมด ส่วนผู้ที่เคยเข้าโรงเรียนแต่ไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนรองลงมา และผู้ที่เรียนจบสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนน้อยที่สุด ไม่ถึงร้อยละ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

สถานภาพการทางการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้	8	3.2
เขียนชื่อได้อย่างเดียว	8	3.2
ยังพออ่านออกเขียนได้	224	89.6
อ่านออกเขียนได้ดีมาก	10	4
รวม	250	100

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าสมาชิกที่ยังพออ่านออกเขียนได้มีจำนวนมากที่สุด คือ มากกว่า 3 ใน 4 ของสมาชิกทั้งหมด ส่วนผู้ที่อ่านออกเขียนได้ดีมากมีจำนวนลงมา คือ มีไม่ถึงร้อยละ 5 ส่วนผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และผู้ที่เขียนชื่อได้คนเดียว มีจำนวนน้อยเท่ากัน คือแต่ละกลุ่มมีไม่ถึงร้อยละ 5

ศูนย์วิจัยและจัดการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามรายได้

รายได้ (บาทต่อปี)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000	8	3.2
5,000 - 10,000	8	3.2
10,001 - 20,000	50	20
20,001 - 30,000	36	14.4
30,001 - 40,000	35	14
40,001 - 50,000	43	17.2
50,001 - 60,000	21	8.4
60,001 - 70,000	15	6
70,001 - 80,000	9	3.6
80,001 - 90,000	11	4.4
90,001 - 100,000	7	2.8
100,001 - 200,000	7	2.8
รวม	250	100

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า สมาชิกนิคมประมาณ 1 ใน 5 เป็นกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาทต่อปี ซึ่งเป็นกลุ่มมากที่สุด และกลุ่มผู้มีรายได้อื่น ๆ มีจำนวนลดหลั่นกันลงมา โดยกลุ่มผู้มีรายได้สูงระหว่าง 90,001 - 100,000 บาทต่อปี และ 100,001 - 200,000 บาทต่อปี มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากันคือ ไม่ถึงร้อยละ 3 จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่าสมาชิกนิคมส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ค่าเฉลี่ยของรายได้ของสมาชิกนิคมเท่ากับ 24,107 บาทต่อปี)

ตอนที่ 2 การเปิดรับสื่อและการยอมรับฝ่ายพันธุ์ใหม่

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามปีที่เริ่มปลูกฝ้าย

ปีที่เริ่มปลูกฝ้าย	จำนวน	ร้อยละ
2516	20	8
2517	24	9.6
2518	31	12.4
2519	65	26
2520	44	17.6
2521	29	11.6
2522	32	12.8
2523	5	2
รวม	250	100

* หมายถึงผู้รับนวัตกรรมเร็ว

** หมายถึงผู้รับนวัตกรรมช้า

จากตารางที่ 8 พบว่า สมาชิกนิคมประมาณ 1 ใน 4 เริ่มปลูกฝ้ายตั้งแต่ปี 2519 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีมากที่สุด ส่วนกลุ่มผู้ปลูกฝ้ายในปีอื่น ๆ มีจำนวนลดหลั่นกันตามลำดับ โดยกลุ่มผู้ปลูกฝ้ายในปี 2523 มีจำนวนน้อยที่สุด ไม่ถึงร้อยละ 5 และจากตารางนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า สมาชิกนิคมส่วนใหญ่เป็นผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า คือปลูกฝ้ายหลังจากปี 2518 เป็นจำนวนถึงร้อยละ 70 ส่วนผู้ที่ยอมรับนวัตกรรมเร็ว คือปลูกฝ้ายก่อนปี 2518 นั้น มีจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 30 เท่านั้น

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามชนิดของสื่อที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องฝ้าย

ชนิดของสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
สื่อบุคคล	250	100.00
สื่อเอกสารสิ่งพิมพ์	200	80.00
สื่อวิทยุ	198	79.20
สื่อการประชุมอบรม	172	68.80
แปลงสาธิต	124	49.60
รวม	944	

หมายเหตุ จำนวนรวมมากกว่า 250 เนื่องจากสมาชิกนิคมแต่ละคนเปิดรับสื่อมากกว่า 1 สื่อ

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า สมาชิกทุกคนตอบว่าได้รับความรู้จากสื่อบุคคล ส่วนผู้ที่ตอบว่าได้รับความรู้จากสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์นั้นมีจำนวนมารองลงมา คือ 80% ส่วนผู้ที่ตอบว่าได้รับความรู้จากแปลงสาธิตมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีไม่ถึง 50%

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามสื่อบุคคลที่ให้
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการปลูกฝ้าย

ผู้ให้ความรู้และชักจูงให้ปลูกฝ้าย	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของนิคม	147	58.8
เพื่อนบ้าน	58	23.2
เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่น	35	14
ญาติพี่น้อง	7	2.8
ผู้นำความคิด	3	1.2
รวม	250	100

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า สมาชิกนิคมเกือบร้อยละ 60 ตอบว่าได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของนิคม ซึ่งเป็นกลุ่มที่มากที่สุด ส่วนกลุ่มที่ตอบว่าได้รับความรู้จากบุคคลอื่น ๆ มีจำนวนลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ โดยกลุ่มผู้ตอบว่าได้รับความรู้จากผู้นำความคิด มีจำนวนน้อยที่สุดไม่ถึงร้อยละ 5

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามเหตุผลในการ
ยอมรับและปฏิบัติตามสื่อบุคคล

เหตุผลที่ยอมรับและปฏิบัติตาม	จำนวน	ร้อยละ
- เพราะเชื่อว่าเจ้าหน้าที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องฝ้ายดี	88	35.2
- เพราะเห็นว่าเจ้าหน้าที่แนะนำแล้วเห็นผลจึงปฏิบัติตาม	70	28
- เพราะเชื่อถือและไว้วางใจเจ้าหน้าที่	26	10.4
- เพราะอยากทดลองตามคำแนะนำ	24	9.6
- เพราะเห็นว่าเพื่อนบ้านมีความรู้และประสบการณ์	15	6
- เพราะเจ้าหน้าที่แนะนำพร้อมกับให้เงินช่วยเหลือ	9	3.6
- เพราะเห็นว่าญาติมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องฝ้ายดี	7	2.8
- เพราะเห็นว่าเจ้าหน้าที่แนะนำในสิ่งที่สามารถนำไปปฏิบัติได้	6	2.4
- เพราะเห็นว่าสิ่งที่เจ้าหน้าที่แนะนำตรงกับสิ่งที่ปฏิบัติอยู่แล้ว	5	2
รวม	250	100

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคือกลุ่มผู้ให้เหตุผลว่าเชื่อเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องฝ้ายดีมีประมาณ 1 ใน 3 ส่วนผู้ให้เหตุผลอื่น ๆ มีจำนวนลดหลั่นกันลงตามลำดับ โดยกลุ่มผู้ให้เหตุผลว่ายอมรับและปฏิบัติตามเพราะเห็นว่าสิ่งที่เจ้าหน้าที่แนะนำตรงกับสิ่งที่ปฏิบัติอยู่แล้วมีจำนวนน้อยที่สุดไม่ถึงร้อยละ 5

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามเหตุผลที่ยอมรับ
และปฏิบัติตามความรู้ที่ได้มาจากการประชุมอบรม

เหตุผลที่ยอมรับและปฏิบัติตามการประชุมอบรม	จำนวน	ร้อยละ
- ผู้อบรมมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องฝ้ายดี	71	39.89
- ผู้อบรมแนะนำแล้วเห็นผลดีจึงปฏิบัติตาม	63	35.39
- ผู้อบรมแนะนำในสิ่งที่ถูกต้อง	21	11.80
- ให้เหตุผลไม่ได้	12	6.74
- ผู้อบรมแนะนำในสิ่งที่ปฏิบัติได้	6	3.38
- อยากทดลองตามที่ผู้อบรมแนะนำ	3	1.68
- เห็นว่ามีตลาดรับซื้อฝ้ายจึงยอมรับและปฏิบัติตาม	2	1.12
รวม	178	100

หมายเหตุ จำนวนรวมไม่เท่ากับ 250 เนื่องจากมีสมาชิกที่เข้าประชุมอบรม
ไม่ทุกคน

จากตารางที่ 12 พบว่า สมาชิกมากกว่าร้อยละ 50 ของกลุ่มที่ยอมรับ และ
ปฏิบัติตามความรู้ที่ได้จากการประชุมอบรม ให้เหตุผลว่ายอมรับและปฏิบัติตามการประชุม
อบรมเพราะเห็นว่าผู้ให้การอบรมมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องฝ้ายดี กลุ่มผู้ให้เหตุผลอื่น ๆ
มีจำนวนลดหลั่นกันลงไปตามลำดับ ส่วนผู้ที่ตอบว่ายอมรับและปฏิบัติตามการประชุมอบรม
เพราะเห็นว่าถ้าปลูกฝ้ายแล้วจะมีตลาดรับซื้อจำนวนน้อยที่สุด ไม่ถึงร้อยละ 2

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามความคิดเห็น
เกี่ยวกับการทำแปลงสาธิต

เหตุผลที่ยอมรับและปฏิบัติตามแปลงสาธิต	จำนวน	ร้อยละ
- เห็นว่าตนฝ่ายงามเป็นระเบียบและไคผลดี	73	58.87
- เห็นว่าควรจะขยายแปลงสาธิตให้มากขึ้น	21	16.94
- เห็นว่าฝ่ายที่ปลูกในแปลงสาธิตสามารถต่อต้านโรค และแมลงไคดี	18	14.52
- เห็นว่ามีประโยชน์เพราะสามารถปฏิบัติตามทุกขั้นตอนไค	7	5.64
- เห็นว่าเจ้าหน้าที่ดูแลไม่ทั่วถึงควรปรับปรุงแปลงสาธิตให้ดีขึ้น	5	4.03
รวม	124	100

หมายเหตุ จำนวนรวมไม่เท่ากับ 250 เนื่องจากสมาชิกที่ไคเห็นแปลงสาธิต
ไม่ครบทุกคน

จากตารางที่ 13 พบว่าสมาชิกนิคมมากกว่าร้อยละ 50 ของกลุ่มที่ยอมรับและ
ปฏิบัติตามความรู้ที่ไคจากการดูแปลงสาธิต เห็นว่าตนฝ่ายในแปลงสาธิตองงามเป็น
ระเบียบและไคผลดี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มากที่สุด ส่วนผู้ที่ไคความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำแปลง
สาธิตไคยเหตุผลอื่น ๆ มีจำนวนลดหลั่นกันตามลำดับ โดยกลุ่มผู้ตอบว่าเจ้าหน้าที่ดูแลแปลง
สาธิตไม่ทั่วถึงควรปรับปรุงให้ดีขึ้นมีจำนวนน้อยที่สุด ไม่ถึงร้อยละ 5

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามสถานีวิจัยที่เปิดรับฟัง

สถานี	จำนวน	ร้อยละ
- สถานีวิทยุท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา	73	36.87
- สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	59	29.80
- สถานีวิทยุจังหวัดลพบุรี	21	10.61
- สถานีวิทยุมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ม.ก.)	9	4.55
- สถานีวิทยุ ป.ท.อ.	4	2.02
- สถานีวิทยุรักษาคินแดน	3	1.51
- จำไม่ได้	29	14.65
รวม	198	100

หมายเหตุ จำนวนรวมไม่ถึง 250 เนื่องจากสมาชิกนิคมไม่เปิดวิทยุทุกคน จากตารางที่ 14 จะเห็นว่าสถานีในกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดเปิดรับฟัง คือ สถานีวิทยุท้องถิ่น จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีประมาณ 1 ใน 3 ของกลุ่มที่เปิดรับฟัง สถานีวิทยุ ส่วนกลุ่มผู้รับฟังจากสถานีอื่น ๆ มีจำนวนลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ โดยมีกลุ่มผู้รับฟังสถานีวิทยุรักษาคินแดน มีจำนวนน้อยที่สุดไม่ถึงร้อยละ 2

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามเหตุผลที่ยอมรับ
และปฏิบัติตามสื่อวิทยุ

เหตุผลที่ปฏิบัติตาม	จำนวน	ร้อยละ
- ผู้จัดทำรายการแนะนำวิถีเมื่อนำไปปฏิบัติตามแล้ว ไฉฉล	78	39.39
- เชื่อว่าผู้จัดทำรายการวิทยุมีความรู้ดี	53	26.77
- ผู้จัดทำรายการวิทยุอธิบายเหมือนเจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร	23	11.61
- อยากจะทดลองทำดู	20	10.10
- อยากให้ไฉฉลผลิตสูงขึ้น	15	7.58
- คำแนะนำนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้	9	4.55
รวม	198	100

หมายเหตุ จำนวนรวมไม่ถึง 250 เนื่องจากสมาชิกนิคมไม่เปิดรับฟังวิทยุทุกคน
จากตารางที่ 15 จะเห็นว่าสมาชิกนิคมมากกว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มที่ยอมรับ
และปฏิบัติตามความรู้ที่ได้รับจากการฟังวิทยุตอบว่า ยอมรับและปฏิบัติตามสื่อวิทยุเพราะ
เห็นว่าผู้จัดทำรายการแนะนำวิถีเมื่อนำไปปฏิบัติแล้วไฉฉล ส่วนผู้ให้เหตุผลอื่น ๆ มี
จำนวนลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ โดยมีผู้ที่ตอบว่ายอมรับและปฏิบัติตามวิทยุ เพราะเห็นว่า
คำแนะนำนั้นสามารถปฏิบัติได้ มีจำนวนน้อยที่สุดไม่ถึงร้อยละ 5

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคม จำแนกตามเหตุผลที่ยอมรับ
และปฏิบัติตามสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์

เหตุผลที่ปฏิบัติตามเอกสารสิ่งพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
- เห็นว่าขอเขียนนั้นแนะนำสิ่งที่ถูกต้องและได้ผลดี	74	34
- ได้รับความรู้จากขอเขียนนั้นและสามารถนำไปปฏิบัติได้	43	21.5
- ขอเขียนนั้นเข้าใจง่าย	21	10.5
- ขอเขียนมีรายละเอียดชัดเจน	17	8.5
- ขอเขียนนั้นให้ความรู้ที่สอดคล้องกับความรู้เดิม	14	7
- เห็นว่าเป็นขอเขียนของนักวิชาการจึงเชื่อถือ	13	6.5
- เมื่ออ่านแล้วอยากทดลองปฏิบัติตาม	12	6
- ไม่ตอบ	6	3
รวม	200	100

หมายเหตุ จำนวนรวมไม่ถึง 250 เนื่องจากมีสมาชิกที่อ่านเอกสารสิ่งพิมพ์ไม่
ทุกคน

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าสมาชิกนิคมมากกว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มที่ยอมรับและ
ปฏิบัติตามความรู้ที่ได้จากเอกสารสิ่งพิมพ์ ให้เหตุผลว่ายอมรับและปฏิบัติตามสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์
เพราะเห็นว่าขอเขียนในเอกสารสิ่งพิมพ์นั้นแนะนำในสิ่งที่ถูกต้องและได้ผลดี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มี
มากที่สุด ส่วนผู้ให้เหตุผลอื่นมีจำนวนลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ โดยมีกลุ่มที่ไม่สามารถให้
เหตุผลว่ายอมรับและปฏิบัติตามสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์เพราะเหตุใด มีจำนวนน้อยที่สุดไม่ถึงร้อยละ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบขนาดของสื่อบุคคลกับสื่อการประชุมอบรม
ที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคม

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย(\bar{x})	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ค่า t
สื่อบุคคล	4.66	1.189	11.664*
สื่อการประชุมอบรม	3.244	2.273	

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนขนาดของสื่อบุคคลที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนขนาดของสื่อการประชุมอบรม และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่า ค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสื่อบุคคลมีขนาดต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมมากกว่าสื่อการประชุมอบรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบขนาดของสื่อบุคคลกับสื่อการทำไร่สาธิตที่มี
ต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคม

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่า t
สื่อบุคคล	4.66	1.189	23.853*
สื่อการทำไร่สาธิต	1.884	1.483	

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนขนาดของสื่อบุคคลที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตร (ฝ่ายพันธุ์ใหม่) ของสมาชิกนิคมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนขนาดของสื่อการทำไร่สาธิต และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่า ค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสื่อบุคคลมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคม มากกว่าสื่อการทำไร่สาธิต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบบทบาทของสื่อบุคคลกับสื่อมวลชนที่มีต่อการ
ยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคม

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย(\bar{x})	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่า t
สื่อบุคคล	4.66	1.189	16.207*
สื่อมวลชน	2.86	0.811	

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบทบาทของสื่อบุคคลที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตร (ฝ่ายพันธุ์ใหม่) ของสมาชิกนิคมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบทบาทของสื่อมวลชน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่าค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสื่อบุคคลมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมมากกว่าสื่อมวลชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบบทบาทของสื่อการประชุมอบรมกับสื่อการจัด
ทำโรสาริตที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคม

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่า t
สื่อการประชุมอบรม	3.244	2.273	9.169*
สื่อการทำโรสาริต	1.884	1.483	

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบทบาทของสื่อการประชุมอบรมที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตร (ฝ่ายพันธุ์ใหม่) ของสมาชิกนิคมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบทบาทของสื่อการทำโรสาริต และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่า ค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสื่อการประชุมอบรมมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมมากกว่าสื่อการทำโรสาริต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบบทบาทของสื่อการประชุมอบรมกับสื่อมวลชน
ที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคม

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่า t
สื่อการประชุมอบรม	3.244	2.273	2.597*
สื่อมวลชน	2.858	0.811	

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบทบาทของสื่อการประชุมอบรมที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตร (ฝ่ายพันธุ์ใหม่) ของสมาชิกนิคมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบทบาทของสื่อมวลชน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่าค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสื่อการประชุมอบรมมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมมากกว่าสื่อมวลชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบขนาดของสื่อการทำโรสาริตกับสื่อมวลชน
ที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคม

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่า t
สื่อการทำโรสาริต	1.884	1.483	-7.994*
สื่อมวลชน	2.858	0.881	

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนขนาดของสื่อการทำโรสาริตที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตร (ฝ่ายพันธุ์ใหม่) ของสมาชิกน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนขนาดของสื่อมวลชน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่าค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสื่อการทำโรสาริตมีขนาดต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตร (ฝ่ายพันธุ์ใหม่) ของสมาชิกนิคมน้อยกว่าสื่อมวลชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงความแตกต่างระหว่างบทบาทของค่าเฉลี่ยของสื่อประเภทต่าง ๆ ที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคม

ชนิดของสื่อ	สื่อการประชุมอบรม (3.244)	สื่อมวลชน (2.86)	สื่อการทำโรสาริต (1.884)
สื่อบุคคล (4.66)	1.461*	1.8*	2.776*
สื่อการประชุมอบรม (3.244)		0.386*	1.36*
สื่อมวลชน (2.86)			0.974*

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ตัวเลขในวงเล็บ คือค่าคะแนนเฉลี่ยของบทบาทแต่ละสื่อ

จากตารางที่ 23 เมื่อเรียงลำดับของบทบาทของสื่อประเภทต่าง ๆ ต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิก จะพบว่าสื่อบุคคลมีบทบาทมากที่สุด รองลงมาคือสื่อการประชุมอบรม สื่อมวลชน และสื่อการทำโรสาริตตามลำดับ และแต่ละสื่อต่างก็มีบทบาทมากน้อยต่างกันทุกคู่ ซึ่งสรุปเรียงลำดับบทบาทของสื่อแต่ละสื่อได้ดังนี้ คือ

1. สื่อบุคคลมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกมากกว่าสื่อทุกสื่อ คือมากกว่าสื่อการประชุมอบรม สื่อมวลชน และสื่อการทำโรสาริตตามลำดับ
2. สื่อการประชุมอบรมมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมรองลงมาจากสื่อบุคคล คือมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมมากกว่าสื่อมวลชน และสื่อการทำโรสาริตตามลำดับ
3. สื่อมวลชนมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมมากกว่าสื่อการทำโรสาริต
4. สื่อการทำโรสาริตมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกน้อยกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ ทุกสื่อ

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบความถี่ในการเปิดรับสื่อบุคคลกับสื่อมวลชนของสมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็ว

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า t
สื่อบุคคล	6.764	6.839	3.118*
สื่อมวลชน	12.465	12.384	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่าสมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็วจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับสื่อบุคคล และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่า ค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า สมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็วจะมีความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนมากกว่าสื่อบุคคล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบความถี่ในการเปิดรับสื่อบุคคลกับสื่อมวลชน
ของสมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมฯ

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (s.d.)	ค่า t
สื่อบุคคล	5.281	3.096	7.991*
สื่อมวลชน	14.870	31.377	

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่าสมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมฯ จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับสื่อบุคคลเช่นกัน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่า ค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมฯ จะมีความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนมากกว่าสื่อบุคคล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบบทบาทของสื่อมวลชนที่เปิดรับได้ทั่วประเทศ
กับสื่อมวลชนที่เปิดรับในท้องถิ่นที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการ
เกษตรของสมาชิกนิกม

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย(\bar{X})	ค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t ค่า t
สื่อมวลชนที่เปิดรับทั่วประเทศ	2.167	1.817	1.781 *
สื่อมวลชนที่เปิดรับในท้องถิ่น	1.708	1.937	

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบทบาทของสื่อมวลชนที่เปิดรับได้ทั่วประเทศที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิกมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบทบาทของสื่อมวลชนที่เปิดรับในท้องถิ่น และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่าค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสื่อมวลชนที่เปิดรับทั่วประเทศมีบทบาทต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิกมมากกว่าสื่อมวลชนที่เปิดรับในท้องถิ่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบขนาดของสื่อมวลชนที่เปิดรับได้ทั่วประเทศ กับสื่อมวลชนที่เปิดรับในท้องถิ่นที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคม

ชนิดของสื่อ	ค่าเฉลี่ย(\bar{X})	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า t
สื่อมวลชนที่เปิดรับทั่วประเทศ	2.167	1.817	1.781*
สื่อมวลชนที่เปิดรับในท้องถิ่น	1.708	1.937	

มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนขนาดของสื่อมวลชนที่เปิดรับได้ทั่วประเทศที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนขนาดของสื่อมวลชนที่เปิดรับในท้องถิ่น และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่าค่าเฉลี่ยทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสื่อมวลชนที่เปิดรับทั่วประเทศมีขนาดต่อการยอมรับนวัตกรรมการเกษตรของสมาชิกนิคมมากกว่าสื่อมวลชนที่เปิดรับในท้องถิ่น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็ว
และช้า จำแนกตามระดับการศึกษาและการยอมรับนวัตกรรม

ระดับการศึกษา การยอมรับนวัตกรรม	สูง (ป.4 ขึ้นไป)	ต่ำ (ต่ำกว่า ป.4)	จำนวนรวม (ราย)	ร้อยละ
ผู้รับนวัตกรรมเร็ว	60	14	74	29.6
ผู้รับนวัตกรรมช้า	147	29	176	70.4
จำนวนรวม (ราย)	207	43	250	-
ร้อยละ	82.8	17.2	-	100

จากตารางที่ 27 ถ้าพิจารณาในด้านระดับการศึกษาของสมาชิกนิคมพบว่า มากกว่า 4 ใน 5 จบการศึกษาในระดับสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ถ้าพิจารณาในด้านของการยอมรับนวัตกรรมเร็วหรือช้า พบว่าสมาชิกนิคมส่วนใหญ่คือเกือบ 3 ใน 4 อยู่ในกลุ่มที่รับนวัตกรรมช้า

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับนวัตกรรมเร็วหรือช้า กับระดับการศึกษา โดยใช้ Phi - Coefficient และทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ได้ โดยใช้ Chi - Square ปรากฏว่าความสัมพันธ์ที่ได้มีค่า 0.03 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำมากและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการยอมรับนวัตกรรมเร็วหรือช้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของสมาชิกนิคม

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็วและช้า จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและการยอมรับนวัตกรรม

ฐานะทางเศรษฐกิจ การยอมรับนวัตกรรม	ฐานะทางเศรษฐกิจ		จำนวนนวัตกรรม (ราย)	ร้อยละ
	สูง	ต่ำ		
ผู้รับนวัตกรรมเร็ว	25	52	17	30.8
ผู้รับนวัตกรรมช้า	80	93	173	69.2
จำนวนรวม (ราย)	105	145	250	—
ร้อยละ	42	58	—	100

จากตาราง 28 ถ้าพิจารณาในค่านฐานะทางเศรษฐกิจของสมาชิกนิคมพบว่า ประมาณร้อยละ 40 มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง แต่ถ้าพิจารณาในค่านของการยอมรับนวัตกรรมเร็วหรือช้าพบว่า สมาชิกนิคมส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 อยู่ในกลุ่มผู้รับนวัตกรรมช้า

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับนวัตกรรมเร็วหรือช้า กับฐานะทางเศรษฐกิจ โดยใช้ Phi - Coefficient และทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ได้ โดยใช้ Chi - square ปรากฏว่าความสัมพันธ์ที่ได้มีค่า 0.13 ซึ่งแม้ว่าจะมีค่าค่อนข้างต่ำ แต่ก็มีความสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการยอมรับนวัตกรรมเร็วหรือช้าของสมาชิกนิคมมีส่วนสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจเพียงเล็กน้อย กล่าวคือ ในกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็ว มีผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมากกว่าผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง แต่ในกลุ่มผู้รับนวัตกรรมช้า มีผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงและต่ำใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกในกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็ว และช้า จำแนกตามคุณสมบัติของความเป็นผู้นำและการยอมรับนวัตกรรม

ความเป็นผู้นำ การยอมรับนวัตกรรม	เป็น	ไม่เป็น	จำนวนรวม (ราย)	ร้อยละ
ผู้รับนวัตกรรมเร็ว	27	46	73	29.2
ผู้รับนวัตกรรมช้า	54	123	177	70.8
จำนวนรวม (ราย)	81	169	250	—
ร้อยละ	32.4	67.6	—	100

จากตาราง 29 ถ้าพิจารณาในด้านคุณสมบัติความเป็นผู้นำของสมาชิกพบว่า ประมาณ 1 ใน 3 มีคุณสมบัติของความเป็นผู้นำ แต่ถ้าพิจารณาในด้านของการยอมรับนวัตกรรมเร็วหรือช้าพบว่า สมาชิกนิคมส่วนใหญ่คือเกือบ 3 ใน 4 อยู่ในกลุ่มผู้รับนวัตกรรมช้า

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับนวัตกรรมเร็วหรือช้ากับคุณสมบัติของความเป็นผู้นำ โดยใช้ Phi - Coefficient และทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ได้ โดยใช้ Chi - Square ปรากฏว่าความสัมพันธ์ที่ได้มีค่า -0.06 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำมากและไม่มีความสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการยอมรับนวัตกรรมเร็วหรือช้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของความเป็นผู้นำของสมาชิกนิคม

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็ว และช้า จำแนกตามคุณสมบัติความเป็นคนทันสมัย และการยอมรับนวัตกรรม

ความเป็นคนทันสมัย	การยอมรับนวัตกรรม		จำนวนรวม (ราย)	ร้อยละ
	เป็น	ไม่เป็น		
ผู้รับนวัตกรรมเร็ว	44	30	74	29.6
ผู้รับนวัตกรรมช้า	83	93	176	70.4
จำนวนรวม (ราย)	127	123	250	—
ร้อยละ	50.8	49.2	—	100

จากตาราง 30 ถ้าพิจารณาในด้านคุณสมบัติความเป็นคนทันสมัยของสมาชิกพบว่าประมาณครึ่งหนึ่งมีคุณสมบัติของความเป็นคนทันสมัย แต่ถ้าพิจารณาในด้านของการยอมรับนวัตกรรมเร็วหรือช้าพบว่า สมาชิกนิคมส่วนใหญ่คือเกือบ 3 ใน 4 อยู่ในกลุ่มผู้รับนวัตกรรมช้า

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับนวัตกรรมเร็วหรือช้ากับคุณสมบัติความเป็นคนทันสมัย โดยใช้ Phi - Coefficient และทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ได้ โดยใช้ Chi - Square ปรากฏว่าความสัมพันธ์ที่ได้มีค่า -0.11 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำมาก และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการยอมรับนวัตกรรมเร็วหรือช้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติความเป็นคนทันสมัยของสมาชิกนิคม

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกนิคมกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็ว
และช้า จำแนกตามการติดต่อสื่อสารและการยอมรับนวัตกรรม

การติดต่อสื่อสาร การยอมรับนวัตกรรม	สูง	ต่ำ	จำนวนรวม (ราย)	ร้อยละ
ผู้รับนวัตกรรมเร็ว	23	55	78	31.2
ผู้รับนวัตกรรมช้า	56	116	172	68.8
จำนวนรวม (ราย)	79	171	250	—
ร้อยละ	31.6	68.4	—	100

จากตารางที่ 31 ถ้าพิจารณาในด้านการติดต่อสื่อสารของสมาชิกพบว่า
ประมาณ 1 ใน 3 มีการติดต่อสื่อสารสูง แต่ถ้าพิจารณาในด้านของการยอมรับ
นวัตกรรมเร็วหรือช้าพบว่า สมาชิกส่วนใหญ่คือเกือบ 3 ใน 4 อยู่ในกลุ่มผู้รับน-
วัตกรรมช้า

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับนวัตกรรมเร็วหรือช้า กับการติดต่อ
สื่อสารโดยใช้ Phi - Coefficient และทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ได้
โดยใช้ Chi - square ปรากฏว่าความสัมพันธ์ที่ได้มีค่า 0.03 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำ
มาก และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการยอมรับนวัตกรรมเร็วหรือช้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
กับการติดต่อสื่อสารของสมาชิกนิคม

ตารางที่ 32 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของกลุ่มสมาชิกนิคมผู้รับ
 นวัตกรรมเร็วและช้า กับคุณสมบัติของสมาชิกนิคมทางด้านระดับ
 การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ ความเป็นผู้นำ ความเป็นคน
 ทนสมัย และการติดต่อสื่อสาร

คุณสมบัติทางด้านต่าง ๆ ของสมาชิกนิคม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ϕ) Phi - Coefficient	Chi - Square (χ^2)
ระดับการศึกษา	0.03	0.218
ฐานะทางเศรษฐกิจ	0.13	4.151*
ความเป็นผู้นำ	-0.06	0.990
ความเป็นคนทนสมัย	-0.11	3.154
การติดต่อสื่อสาร	0.03	0.234

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตาราง 32 จะเห็นว่ากลุ่มสมาชิกผู้รับนวัตกรรมเร็วหรือช้ามีความสัมพันธ์
 กับคุณสมบัติทางด้านต่าง ๆ ต่ำมาก โดยเฉพาะความสัมพันธ์ทางด้านระดับการศึกษากับ
 การติดต่อสื่อสาร มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากันเพียง 0.03 เท่านั้น ส่วนคุณสมบัติทาง
 ด้านความเป็นผู้นำและความเป็นคนทนสมัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบนั้น แสดงว่า
 ความสัมพันธ์เป็นไปในทางตรงกันข้าม ก็คือกลุ่มสมาชิกผู้รับนวัตกรรมเร็วจะมีความเป็นผู้นำ
 และความเป็นคนทนสมัยน้อยกว่ากลุ่มผู้รับนวัตกรรมช้า

ในจำนวนคุณสมบัติของสมาชิกนิคมทั้ง 5 คือระดับการศึกษา ฐานะทาง
 เศรษฐกิจ ความเป็นผู้นำ ความเป็นคนทนสมัย และการติดต่อสื่อสาร เมื่อทดสอบนัย
 สำคัญของความสัมพัทธ์กับกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็วและช้าแล้ว ปรากฏว่าคุณสมบัติทางด้าน
 ฐานะทางเศรษฐกิจของสมาชิกนิคมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงคุณสมบัติเดียว

นอกจากนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แม้ว่าคุณสมบัติทางค่านฐานะทางเศรษฐกิจของสมาชิกจะมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้รับนวัตกรรมเร็วหรือช้าก็มีความสัมพันธ์ต่ำมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย